

Emanuel at fejre Dagen med saa stor Højtidelighed, som de formaaede. Han kunde ellers let faa det Indtryk, at de endnu ikke var fuldt ud glade ved Forbindelsen, og hun havde Trang til en Gang i Gærning at vise ham sin Taknemlighed.

Emanuel selv holdt sig ganske udenfor Forhandlingerne og lod endog, som om han ikke mærkede dem; han havde for sit Vedkommende intet imod at samles med alle Vennerne paa sin Bryllupsdag; men han ønskede ikke at indvirke paa de andres Bestemmelser. Derimod hændte det for første Gang i Elses tre og tyve aarige Ægteskab, at Anders Jørgen ikke bifaldt hendes Anskuelse. Han indsaa' nemlig, at om Else fik sin Vilje, vilde det komme til at gaa betænkeligt ud over deres lille sammensparede Kapital, en Sum paa seks hundrede Kroner, som altid havde været bestemt til Anskaffelsen af den Tærskemaskine, hvorom Anders Jørgen i mere end ti Aar havde drømt. Ved Hjælp af mange Forklaringer søgte han at faa hende til at indse, hvor urimeligt det var for en enkelt Dags Skyld at bortødsle en Sum, som de kunde faa deres Sæd tærsket for i hele Resten af deres Liv; Emanuel vidste saamænd nok, at de allesammen holdt af ham, og han vilde maaske ikke en Gang sætte Pris paa at se saa mange